

**DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE
A MUNICIPIULUI BUCURESTI
SERVICIUL SOLUTIONARE CONTESTATII**

DECIZIA nr. 284 din 05.09.2008 privind solutionarea
contestatiei formulata de **SC VP SRL**,
cu sediul in, sector x, Bucuresti,
inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr./.....2008

Directia Generala a Finantelor Publice a municipiului Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata cu adresa nr./.....2008, inregistrata sub nr./.....2008, de catre Administratia Finantelor Publice sector x cu privire la contestatia SC VP SRL.

Obiectul contestatiei, inregistrata sub nr./.....2008 il constituie decizia de impunere privind obligatiile suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. yyy/17.06.2008, comunicata sub semnatura in data de 18.06.2008.

Suma totala contestata, astfel cum a fost precizata prin adresa inregistrata sub nr./21.08.2008 este de S lei, din care:

- S1 lei impozit pe profit;
- S2 lei majorari si penalitati de intarziere aferente.

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art.205 alin. (1), art.206, art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de SC VP SRL.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

I. Organele de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Finantelor Publice sector x au efectuat inspectia fiscala generala la SC VP SRL, in baza avizului de inspectie fiscala nr. yyyyyy/27.03.2008.

In urma raportului de inspectie fiscala nr. yyyyyy/17.06.2008 a fost emisa decizia de impunere privind obligatiile suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. yyy/17.06.2008 pentru obligatii fiscale suplimentare privind impozitul pe profit, TVA si impozitul pe veniturile persoanelor nerezidente in suma totala cumulata de T lei.

II. Prin contestatia formulata SC VP SRL solicita anulara, in parte, a deciziei de impunere nr. yyy/17.06.2008 in ceea ce priveste diferentele suplimentare de impozit pe profit si accesorii aferente cu referire la deductibilitatea sumei de A lei reprezentand valoarea ramasa neamortizata a unei cladiri demolate.

In sustinerea contestatiei SC VP SRL invoca urmatoarele motive:

1. In principal, dreptul organelor fiscale de a stabili obligatii in legatura cu inscrierea in baza impozabila a cheltuielilor cu valoarea ramasa neamortizata a cladirii era prescris la data de 01.01.2008, conform art. 91 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003, in conditiile in care inspectia fiscala s-a desfasurat in perioada 14.04.2008-12.06.2008.

In temeiul art. 23 din O.G. nr. 92/2003 obligatia fiscala se naste in momentul in care se constituie baza impozabila si este evident ca aceasta baza s-a constituit la momentul in care s-a demolat cladirea conform procesului-verbal de receptie la desfiintarea lucrarilor nr./08.10.2002, motiv pentru care prescriptia a inceput sa curga la data de 1 ianuarie 2003 si s-a implinit la data de 1 ianuarie 2008.

Sustinerea organelor fiscale ca obligatia fiscala a luat nastere la data scoaterii din evidenta a cladirii este puerila si nemotivata intrucat aceasta operatiune nu are niciun impact asupra nasterii dreptului de creanta, iar efectuarea sau neefectuarea acestei operatiuni nu atrage mutarea "ad temporis" a momentului modificarii bazei impozabile.

2. In subsidiar, la data desfiintarii constructiei era in vigoare, prin ultraactivare, Legea nr. 376/10.07.2001 de aprobare si modificare a O.G. nr. 25/1999 care prevedea ca pot fi scoase din functiune si valorificate mijloacele fixe neamortizate integral, uzate fizic sau moral, fara obligatia includerii lor in cheltuieli exceptionale nedeductibile fiscal. Deoarece a avut ca scop modificarea si nu doar aprobarea ordonantei, Legea nr. 376/2001 a dus la ultraactivarea O.G. nr. 25/1999, astfel incat termenul de aplicare a acesteia s-a implinit la data de 16.01.2003, dupa demolarea constructiei.

III. Fata de constatările organelor fiscale, sustinerile contestatarei, reglementarile legale in vigoare pentru perioada analizata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele :

3.1. Referitor la impozitul pe profit in suma de S1 lei

Cauza supusa solutionarii este daca valoarea ramasa neamortizata a unei cladiri demolate in anul 2002 este cheltuiala deductibila fiscal la calculul profitului impozabil aferent anului 2003, in conditiile in care dreptul organelor de inspectie fiscala de a stabili diferente suplimentare pentru baza impozabile aferenta anului 2003 nu era prescris in raport de data de 14 aprilie 2008 cand a inceput inspectia fiscala.

In fapt, prin raportul de inspectie fiscala nr. yyyyyy/17.06.2008 organele de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Finantelor Publice sector x au verificat SC VP SRL pentru perioada 01.01.2003-31.12.2007.

In urma inspectiei fiscale, organele de control au procedat la diminuarea pierderii fiscale inregistrate de societate in anul 2003 cu suma de A lei reprezentand cheltuieli nedeductibile suplimentare si la majorarea profitului impozabil in anii 2004-2007 cu diverse sume reprezentand venituri impozabile suplimentare, respectiv cheltuieli nedeductibile suplimentare.

In consecinta, in baza raportului de inspectie fiscala nr. yyyyyy/17.06.2008 a fost emisa decizia de impunere privind obligatiile suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. yyy/17.06.2008 prin care s-au stabilit obligatii suplimentare de plata in contul impozitului pe profit in suma de H lei, din care H1 lei debit, H2 lei majorari de intarziere aferente si H3 lei penalitati de intarziere aferente.

Prin contestatia formulata SC VP SRL solicita anulara, in parte, a diferentelor stabilite de organele de inspectie fiscala, respectiv pe cele in legatura cu diminuarea pierderii fiscale inregistrate in anul 2003 si nerecuperarea integrala a acestei pierderi din profitul impozabil al anului 2004.

Astfel, in legatura cu cheltuiala in suma de A lei ce face obiectul contestatiei, organele de inspectie fiscala au constatat ca aceasta reprezinta valoarea ramasa neamortizata a unui imobil compus din teren in suprafata de 800 mp si constructii in suprafata de 672 mp, achizitionat de societate conform contractului de vanzare-cumparare nr./17.10.2001 cu suma de B lei (echivalentul a C euro) si inregistrat in contabilitate in contul 212 "Cladiri", fara ca valoarea terenului sa fie evidentiata separat in conturile de mijloace fixe.

Constructia existenta a fost demolata in baza autorizatiei de desfiintare nr./11.07.2002, receptia lucrarilor de desfiintare fiind realizata prin procesul-verbal nr./08.10.2002.

Scoaterea din evidenta contabila a cladirii demolate s-a efectuat prin nota contabila 6583 = 212 in luna iunie 2003 pentru suma de A lei, aceasta suma cuprinzand si valoarea terenului si a fost considerata de societate cheltuiala deductibila la calculul impozitului pe profit in trimestrul IV 2003 (prin majorarea pierderii fiscale aferenta anului 2003).

In drept, conform art. 98 si art. 231 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

"Art. 98. - (1) **Inspectia fiscala se efectueaza in cadrul termenului de prescriptie a dreptului de a stabili obligatii fiscale**".

"Art. 231. - **Termenele in curs la data intrarii in vigoare a prezentului cod se calculeaza dupa normele legale in vigoare la data cand au inceput sa curga**".

Astfel, in ceea ce priveste prescriptia dreptului organelor fiscale de a stabili diferente de impozite si taxe, art. 21 din O.G. nr. 70/1997 privind controlul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, in vigoare pana la data de 31 decembrie 2003, stipuleaza urmatoarele:

"Dreptul organelor de control fiscal sau, dupa caz, al serviciilor de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale **de a stabili diferente** de impozite si majorari de intarziere pentru neplata in termen a acestora, precum si de a constata contraventii si a aplica amenzi si penalitati pentru faptele ale caror constatare si sanctionare sunt, potrivit legii, de competenta organelor de control fiscal sau, dupa caz, a serviciilor de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale, pentru o perioada impozabila, **se prescrie dupa cum urmeaza:**

a) in termen de 5 ani de la data la care a expirat termenul de depunere a declaratiei pentru perioada respectiva;

b) in termen de 5 ani de la data ultimului termen legal de plata a impozitului, in cazul in care legea nu prevede obligatia depunerii declaratiei;

c) in termen de 5 ani de la data comunicarii, catre contribuabil, a impozitului stabilit de organele fiscale sau, dupa caz, de serviciile de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale in conditiile prevazute de lege".

Dupa data de 1 ianuarie 2004, sunt aplicabile dispozitiile art. 23 si art. 91 [fost art. 83 (art. 88)] din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

"Art. 23. - (1) Daca legea nu prevede altfel, dreptul de creanta fiscala si obligatia fiscala corelativa se nasc in momentul in care, potrivit legii, se constituie baza de impunere care le genereaza.

(2) Potrivit alin. (1) se naste dreptul organului fiscal de a stabili si a determina obligatia fiscala datorata".

"Art. 91. - (1) **Dreptul organului fiscal de a stabili obligatii fiscale se prescrie in termen de 5 ani**, cu exceptia cazului in care legea dispune altfel.

(2) **Termenul de prescriptie a dreptului prevazut la alin. (1) incepe sa curga de la data de 1 ianuarie a anului urmator celui in care s-a nascut creanta fiscala** potrivit art. 23, daca legea nu dispune altfel".

Referitor la impozitul pe profit, art. 13, art. 20 si art. 21 din Legea nr. 414/2002 privind impozitul pe profit:

"Art. 13. - (1) **Pierderea anuala, stabilita prin declaratia de impozit pe profit, se recupereaza din profiturile impozabile obtinute in urmtorii 5 ani consecutivi**. Recuperarea pierderilor se va efectua in ordinea inregistrarii acestora, la fiecare termen de plata a impozitului pe profit, potrivit prevederilor legale in vigoare din anul inregistrarii acestora".

"Art. 20. - (1) **Plata impozitului pe profit se efectueaza trimestrial, pana la data de 25 inclusiv a primei luni din trimestrul urmator**, cu exceptia Bancii Nationale a Romaniei, a bancilor romane si a sucursalelor din Romania ale bancilor, persoane juridice straine, care

efectueaza plati lunar, pana la data de 25 inclusiv a lunii urmatoare celei pentru care se calculeaza impozit. In acest scop profitul si impozitul pe profit se calculeaza si se evidentiaza trimestrial, cumulat de la inceputul anului sau lunar, in cazul bancilor.

(3) Contribuabilii (...) au obligatia sa plateasca in contul impozitului pe profit pentru **trimestrul IV**, pana la data de 25 ianuarie inclusiv a anului urmat, o suma egala cu impozitul calculat si evidentiat pe trimestrul III, **urmand ca regularizarea pe baza datelor din bilantul contabil sa se efectueze pana la termenul prevazut pentru depunerea situatiilor financiare**".

"Art. 21. - (1) **In cursul anului fiscal contribuabilii au obligatia de a depune declaratia de impunere pana la termenul de plata a impozitului inclusiv, urmand ca, dupa definitivarea impozitului pe profit pe baza datelor din bilantul contabil anual, sa depuna declaratia de impunere pentru anul fiscal expirat, pana la termenul prevazut pentru depunerea situatiilor financiare.**

(3) Contribuabilii sunt raspunzatori pentru calculul impozitelor declarate si pentru depunerea in termen a declaratiei de impunere.

(4) Declaratia de impunere se semneaza de catre administrator sau de orice alta persoana autorizata, potrivit legii, sa il reprezinte pe contribuabil".

Fata de dispozitiile legale sus-citate se retine ca, in cazul obligatiilor fiscale nascute anterior datei de 31 decembrie 2003, termenul de prescriptie privind dreptul organelor fiscale de a stabili diferente de impozite si taxe este de 5 ani si incepe sa curga de la data la care a expirat termenul de depunere a declaratiei de impunere, care constituie si termen de plata pentru impozitul pe profit si anume, trimestrial, pana la data de 25 inclusiv a primei luni din trimestrul urmat, urmand ca regularizarea anuala sa se efectueze pana la termenul prevazut pentru depunerea situatiilor financiare anuale. Pentru obligatiile fiscale nascute dupa data de 1 ianuarie 2004, termenul de prescriptie incepe sa curga de la data de 1 ianuarie a anului urmat celui in care s-a nascut creanta fiscala, respectiv s-a constituit baza de impunere care a generat creanta fiscala.

In speta, societatea contestatara si-a diminuat baza impozabila a impozitului pe profit in trimestrul IV al anului 2003, prin includerea in cheltuieli "deductibile" a valorii ramase neamortizate a unei cladiri ce a fost demolata in anul 2002, conform procesului-verbal de receptie la desfiintarea constructiei nr./08.10.2002.

Or, pentru impozitul pe profit aferent anului 2003, termenele de prescriptie au inceput sa curga corespunzator celor patru termene succesive de depunere a declaratiilor de impunere, care constituie si termene de plata si care stau la baza calcularii termenelor de prescriptie, conform dispozitiilor tranzitorii referitoare la calculul termenelor din Codul de procedura fiscala.

Ca atare, prin inspectia inceputa in data de 14 aprilie 2008 si concretizata in raportul de inspectie fiscala nr. yyyyyy/17.06.2008 ce a stat la baza emiterii deciziei de impunere atacate, organele fiscale au fost pe deplin indreptatite sa efectueze inspectia fiscala privind impozitul pe profit aferent anului 2003, cata vreme primul termen de prescriptie a inceput sa curga incepand cu data de 25 aprilie 2003 (pentru impozitul pe profit aferent trimestrului I 2003).

Sustinerea contestatarei, precum ca prescriptia a inceput sa curga incepand cu data de 1 ianuarie 2003 pe motiv ca baza impozabila s-a constituit in anul 2002 cand a fost demolata cladirea este vadit nefondata pentru motivele ce succed:

1. In primul rand, **contestatara confunda baza impozabila a impozitului pe profit, reprezentata de profitul impozabil calculat ca diferenta intre venituri si cheltuieli, cu operatiunea economica** de demolare a unei cladiri, operatiune ce a fost urmata de inregistrarea ei in cheltuieli intr-un an fiscal ulterior celui in care a avut loc operatiunea de demolare propriu-zisa. Or, in speta, organele de inspectie fiscala au verificat baza impozabila privind impozitul pe profit aferent anului 2003, **baza impozabila pe care contestatara a micorat-o prin majorarea cheltuielilor in luna iunie 2003 si influentarea pierderii fiscale in trimestrul**

IV al anului 2003, cand termenul de prescriptie pentru determinarea de diferente in urma inspectiei fiscale nu era implinit.

2. In al doilea rand, scoaterea din evidenta contabila a cladirii, ca efect al disparitiei acesteia prin demolare, a fost efectuata de contestatara prin nota contabila 6583 "Cheltuieli privind activele cedate" = 212 "Mijloace fixe" in luna ianie 2003 pentru suma de A lei reprezentand valoarea ramasa neamortizata a cladirii si valoarea terenului, **cu efect direct asupra bazei impozabile a impozitului pe profit aferent anului 2003, in conditiile in care suma de A lei a fost inregistrata in cheltuielile anului 2003 si a influentat profitul (respectiv, a majorat pierderea) pentru anul fiscal 2003.**

3. In al treilea rand, inregistrand in cheltuieli in luna ianie 2003 o operatiune economica ce a avut loc in anul 2002 contestatara a incalcat dispozitiile exprese ale Legii contabilitatii nr. 82/1991, republicata in anul 2002:

"Art. 2. - (1) *Contabilitatea, ca activitate specializata in masurarea, evaluarea, cunoasterea, gestiunea si controlul activelor, datoriilor si capitalurilor proprii, precum si a rezultatelor obtinute din activitatea persoanelor juridice si fizice prevazute la art. 1 trebuie sa asigure inregistrarea cronologica si sistematica, prelucrarea, publicarea si pastrarea informatiilor cu privire la pozitia financiara, performanta financiara si fluxurile de trezorerie, atat pentru cerintele interne ale acestora, cat si in relatiile cu investitorii prezenti si potentiali, creditorii financiari si comerciali, clientii, institutiile publice si alti utilizatori*".

"Art. 6. - (1) **Orice operatiune economico-financiara efectuata se consemneaza in momentul efectuarii ei intr-un document care sta la baza inregistrarilor in contabilitate, dobandind astfel calitatea de document justificativ**".

Or, in baza principiului de drept "*nemo auditur propriam turpitudinem allegans*", SC VP SRL nu poate invoca curgerea termenului de prescriptie de la data demolarii cladirii, in conditiile in care aceasta operatiune nu a inregistrat-o in contabilitate in momentul efectuarii ei si nici nu a influentat profitul impozabil aferent anului fiscal in care a avut loc operatiunea de demolare. Dimpotriva, inregistrand o operatiune economica in anul 2003 si influentand profitul impozabil si, implicit, impozitul pe profit aferent anului 2003, desi operatiunea a avut loc in anul 2002, contestatara insasi a atras mutarea "ad temporis" a momentului modificarii bazei impozabile.

Prin urmare, exceptia de fond a prescriptiei extinctive, ridicata de contestatara in ceea ce priveste dreptul organelor fiscale de a stabili diferente pentru baza impozabila a impozitului pe profit aferent anului 2003 este neintemeiata si urmeaza a fi respinsa ca atare.

In legatura cu fondul cauzei, conform dispozitiilor Legii nr. 414/2002 privind impozitul pe profit, in vigoare pentru determinarea profitului impozabil aferent anului 2003:

"Art. 4. - (1) **Anul fiscal al fiecarui contribuabil este anul calendaristic**".

" Art. 7. - (1) **Profitul impozabil se calculeaza ca diferenta intre veniturile realizate din orice sursa si cheltuielile efectuate pentru realizarea acestora, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile si se adauga cheltuielile nedeductibile**".

"Art. 11. - (1) **Cheltuielile privind amortizarea activelor corporale si necorporale sunt deductibile in limita prevederilor Legii nr. 15/1994** privind amortizarea capitalului imobilizat in active corporale si necorporale, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare".

Totodata, art. 17 din Legea nr. 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat in active corporale si necorporale, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare prevede ca:

"*In cazul nerecuperarii integrale, pe calea amortizarii, a valorii de intrare a mijloacelor fixe scoase din functiune, agentii economici asigura acoperirea valorii neamortizate din sumele rezultate in urma valorificarii acestora. **Diferenta ramasa neacoperita se include in cheltuieli exceptionale, nedeductibile fiscal, pe o perioada de maximum 5 ani, sau diminueaza capitalurile proprii, cu respectarea dispozitiilor legale***".

Din dispozitiile legale ante-citate rezulta ca profitul impozabil, ce constituie baza de impozitare in cazul impozitului pe profit, se calculeaza ca diferenta intre veniturile realizate si cheltuielile efectuate, din care se scad veniturile neimpozabile si se adauga cheltuielile nedeductibile, calculul fiind realizat pe fiecare an fiscal, adica an calendaristic, in parte.

SC VP SRL sustine ca ii sunt aplicabile dispozitiile O.G. nr. 25/1999 privind scoaterea din functiune a unor mijloace fixe uzate fizic sau moral, neamortizate integral, apartinand agentilor economici, care, prin ultraactivarea produsa prin Legea de aprobare nr. 376/2001, conduce la inaplicabilitatea dispozitiilor art. 17 din Legea nr. 15/1994.

Sustinerea contestarei este nefondata avand in vedere urmatoarele:

1. Conform art. 5 din O.G. nr. 25/1999, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 42 din 29 ianuarie 1999:

"Prevederile prezentei ordonante intra in vigoare la data publicarii acesteia in Monitorul Oficial al Romaniei si au valabilitate pe o perioada de numai 18 luni".

Prin Legea de aprobare a ordonantei nr. 376/2001, art. 5 a fost reformulat, astfel:

"Prezenta ordonanta se aplica pe o perioada de 18 luni de la data intrarii in vigoare".

2. Conform art. 10 si art. 64 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnica legislativa pentru elaborarea actelor normative, in forma in vigoare pana la modificarea Constitutiei:

"Art. 10. - (1) ***In vederea intrarii lor in vigoare*** legile si celelalte acte normative adoptate de Parlament, ***ordonantele*** si hotararile Guvernului, actele normative ale autoritatilor administrative autonome, precum si ordinele, instructiunile si alte acte normative emise de organele administratiei publice centrale de specialitate ***se publica in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I***".

"Art. 64. - (1) ***Actele normative pot avea aplicare limitata in timp***, in spatiu sau privind obiectul reglementarii.

(2) ***Prin acte normative ulterioare se poate prelungi, extinde sau restrange durata actelor normative temporare***, precum si a celor cu aplicare limitata in spatiu sau privind obiectul reglementarii.

(3) ***Dispozitia de prelungire a termenului de aplicare a actului normativ temporar trebuie sa intervina inainte de expirarea termenului si sa indice, cand este cazul, noul termen***".

3. Prin urmare, O.G. nr. 25/1999 a intrat in vigoare la data 29 ianuarie 1999 (data publicarii ordonantei in Monitorul Oficial), iar prevederile acesteia s-au aplicat pana la data de 29 iulie 2000 (la implinirea celor 18 luni de la data intrarii in vigoare a ordonantei).

4. Legea de aprobare nr. 376/2001 nu a dus la ultraactivarea O.G. nr. 25/1999, asa cum eronat sustine contestatara, intrucat aceasta ordonanta a avut aplicabilitate limitata in timp, iar prin legea de aprobare nu s-a prelungit in niciun fel perioada de aplicabilitate a ordonantei (18 luni de la intrarea ei in vigoare). De altfel, aceasta prelungire nici nu era posibila din punct de vedere al normelor de tehnica legislativa anterior citate (art. 64 alin. (3) din Legea nr. 24/2000), avand in vedere ca legea de aprobare a fost adoptata si publicata in luna iulie 2001, iar ordonanta s-a aplicat pana la data de 29 iulie 2000.

Mai mult, din urmarirea procesului legislativ de adoptarea a Legii nr. 376/2001 rezulta ca reformularea art. 5 din O.G. nr. 25/1999 a avut la baza motivatia legiuitorului "*pentru exprimare clara si concisa conform tehnicii legislative*" (anexa la Raportul Comisiei pentru industrii si servicii din Camera Deputatilor nr. 32/XVIII/3/15.04.1999) si nicidecum o prelungire a perioadei de valabilitate a ordonantei.

Mai mult, din documentele cauzei rezulta ca societatea a influentat profitul impozabil aferent anului fiscal 2003 prin scoaterea din evidenta si inregistrarea pe cheltuieli a valorii ramase neamortizate a unei cladiri demolate, desi operatiunea de demolare a avut loc in anul 2002, iar contestatara avea obligatia inregistrarii acestei operatiuni chiar in anul efectuării ei, conform reglementarilor contabile mentionate anterior si ajustării profitului aferent perioadei

fiscale careia ii corespunde operatiunea, conform art. 4 din Legea nr. 414/2002 coroborat cu pct. 7.4 din Instructiunile privind metodologia de calcul al impozitului pe profit, aprobate prin H.G. nr. 859/2002.

In consecinta, contestatia SC VP SRL urmeaza a fi respinsa ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

3.2. Referitor la accesoriile aferente in suma de S2 lei

Cauza supusa solutionarii este daca societatea datoreaza accesoriile aferente impozitului pe profit in conditiile in care in sarcina sa s-au retinut ca fiind datorate debitele stabilite prin decizia de impunere contestata.

In fapt, prin decizia de impunere nr. yyy/17.06.2008 SC VP SRL a fost obligata la plata unor majorari si penalitati de intarziere in suma de H2+3 lei, aferente diferentelor suplimentare de impozit pe profit in suma de H1 lei.

Prin contestatia formulata societatea solicita anulara, in parte, a deciziei de impunere, respectiv pentru accesorii in suma de S2 lei, calculate ca fiind aferente debitului reprezentand impozit pe profit in suma de S1 lei.

In drept, incepand cu data de 01.01.2004 a intrat in vigoare O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, care, la art. 108 alin. (1) [devenit ulterior, in formele republicate ale ordonantei, art. 114 alin. (1), respectiv art. 115 alin. (1)], prevede ca **"pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen dobanzi si penalitati de intarziere"**.

Potrivit art. 119 si art. 120 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata in anul 2007:

"Art. 119. - (1) **Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen majorari de intarziere**".

"Art. 120. - (1) **Majorarile de intarziere se calculeaza pentru fiecare zi de intarziere**, incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pana la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(2) **Pentru diferentele suplimentare de creante fiscale rezultate din corectarea declaratiilor sau modificarea unei decizii de impunere, majorarile de intarziere se datoreaza incepand cu ziua imediat urmatoare scadentei creantei fiscale pentru care sa stabilit diferenta si pana la data stingerii acesteia inclusiv**".

Avand in vedere cele retinute la pct. 3.1 din prezenta decizie potrivit carora societatea datoreaza impozitul pe profit stabilit ca diferenta de plata de organele de inspectie fiscala, rezulta ca aceasta datoreaza si accesoriile aferente, in virtutea principiului de drept *accessorium sequitur principalae*, motiv pentru contestatia urmeaza a fi respinsa ca neintemeiata si pentru acest capat de cerere.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art. 4, art. 7, art. 11, art. 13, art. 20 si art. 21 din Legea nr. 414/2002 privind impozitul pe profit, art. 17 din Legea nr. 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat in active corporale si necorporale, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, art. 2 si art. 6 din Legea contabilitatii nr. 82/1991, art. 10 si art. 64 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnica legislativa pentru elaborarea actelor normative, art. 21 din O.G. nr. 70/1997 privind controlul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, art. 23, art. 98, art. 91 [fost art. 83 (art. 88)], art. 119 [fost art. 108 (art. 114) (art. 115)], art. 120, art. 216 si art. 231 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata

DECIDE:

Respinge contestatia formulata de SC VP SRL impotriva deciziei de impunere privind obligatiile suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. yyy/17.06.2008, emisa de Administratia Finantelor Publice sector x pentru suma de S1 lei reprezentand impozit pe profit si suma de S2 lei reprezentand accesorii aferente.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata in termen de 6 luni de la data comunicarii la Tribunalul Bucuresti.